

מותר, אבל כל זאת הוא רק בביתו של יחיד, אבל בנתערב במקולין ששם רבים קונים, אז הדין דאפי' כשנתערב חתיכה טריפה שאינה ראויה להתכבד ג"כ אסור). והטעם שאין זה איסור מצד הדין, אלא זה חומרא, וכלשון המחבר: "שאיין הכל בקיאין בזה ויטעו בין ראויה להתכבד לשאינה ראויה" עכ"ל. ומקור הדברים הם ברשב"א מובא ברש"ל (פ' ג"ה סי' כד).

וכתב על זה הט"ז בס"ק ה' בזה"ל: "ואני תמהתי וכו' גם על הרשב"א למה החמיר כאן לאסור אפי' אינן ראויות מטעם שמא יטעו טפי ממה שנמצא בבית, וכי תימא דבמקולין ששכיחו רבים גזרינן טפי, וכן מצאתי לרש"ל פ' ג"ה סי' כ"ד, והא איפכא מצינו במשנה: בפרק חבית דף קמ"ז אבל עשרה בנ"א (מסתפגין באלונטית אחת ול"ח לסחיטה "משום דרבים נינהו ומדכרי אהדדי"), ופירש"י הואיל ומרובין הן מדכרי אהדדי, וביחיד גזרו טפי אלא ע"כ דליתא להאי סברא" עכ"ל.

וכתב ע"ז בנקודות הכסף וז"ל "לק"מ, דשאני הכא דאין הכל בקיאין בדין חתיכה הראויה להתכבד, וקרוב הדבר שיטעו לומר כי היכי דשרי החתיכות שאינן ראויות להתכבד, ה"ה הראויות להתכבד" עכ"ל. וביאור הדברים הוא פשוט דבמס' שבת דאסרינן להסתפג באלונטית מחשש שישכח ויבא לידי סחיטה, שפיר אמרינן דברבים לא חיישינן שמא א' מהן יבא לידי סחיטה, דכיון דרבים הם, א' מהן ודאי יזכור שהיום שבת ויזכיר לאחרים וימנעו מהסחיטה. משא"כ אם נתיר ברבים חתיכה טריפה שאינה ראויה להתכבד שנתערבה בהיתר, שפיר כתב הרשב"א דבתוך רבים יש חשש שמא א' מהרבים יטעה ויתיר גם חתיכה הראויה להתכבד. **ועפ"ד** הנקודות הכסף יהי' מיושב עוד תמיהה א' והוא: דכאן בסוגיא חזינן דיש פלוגתא בין ב' לשונות בענין רבים אי מדכרי אהדדי אי לא, ואילו במס' שבת דף קמ"ז (הנ"ל) שם הוה דבר מוסכם לכו"ע דרבים מדכרי אהדדי ואין בזה שום פלוגתא.

ואולם לפי הנ"ל אתי שפיר, דהתם במס' שבת דיש חשש שמא יבא לידי סחיטה, שפיר אמרינן התם דברבים א' מהן יזכיר לחבירו שלא יבא לידי סחיטה כי שבת היום. משא"כ בסוגיין מיירי בענין אחר לגמרי, דכאן הנידון הוא במקצת קורה בתוך כ' דיש חשש שכתב רש"י "שמא תרקב תחתונה ותעמוד כולה למעלה מכ' אמה", בזה שפיר פליגי

ומתוקף הקושיא כתב החזון איש (או"ח סי' קמג סוס"ק ה) דאה"נ שלרבה כשרה הסוכה בלא"ה, ולא נקטו בגמ': האי טעמא ד'על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה' אלא לאכשורי אף לדעת רב זירא ורבא בסוכה שם דס"ל טעמים אחרים בפסול סוכה שלמעלה מכ', ולדידהו איצטריך שפיר האי סברא לאכשורי כשמקצת הסכך בתוך כ' ומקצתו למעלה מכ'. ע"כ.

★ ★

בגמ': מקצת קורה בתוך עשרים ומקצת קורה למעלה מעשרים מקצת סכך בתוך עשרים וכו' מאי שנא במבוי דכשר דאמרינן קלוש וכו' רבינא אמר סוכה דאורייתא לא בעי חיזוק וכו'.

כתב הגאון ר' משה ליב ליטש ראזענבוים זצ"ל בספרו אמרות ה' (פ' וישב) דיש לעיין איך יהי' הדין בנר חנוכה דפסולה למעלה מכ' אמה כסוכה וכמבוי, כשיהי' מקצת שלהבת בתוך עשרים ומקצת שלהבת למעלה מעשרים. **וכתב** די"ל דדוקא בקורה ובסוכה יש לחוש דילמא יפחות הסכך שתוך עשרים וישאר הכל למעלה מעשרים, וכן בקורה שמא ירקב חלקה התחתון וישאר רק חלק העליון שלמעלה מכ', משא"כ בנר חנוכה דקיי"ל הדלקה עושה מצוה ובשעת ההדלקה היה כשר.

אמנם לרבינא דאמר דסוכה דאורייתא לא בעי חיזוק ומבוי דרבנן בעי חיזוק, א"כ י"ל דהוא הדין בנר חנוכה בעי חיזוק ויש לפסול ככהאי גוונא, עיי"ש.

★ ★

בגמ': אמר רבא מפרזקיא וכו' מבוי דלרבים מדכרי אהדדי וכו' רב אדא בר מתנה מתני להא שמעתא דרבה איפכא וכו' אמר רבא מפרזקיא וכו' מבוי דלרבים הוא סמכי אהדדי ולא מדכרי וכו'.

בשו"ע יו"ד סי' ק"י (סעי' ה') פסק המחבר בשר טריפה שנתערב במקולין אסור ליקח משם בשר ואפי' חתיכה שאינה ראויה להתכבד, (פי' דיחיד שנתערב בביתו טריפה חתיכה שאינה ראויה להתכבד הר"ז מותר, ורק אם היתה הטריפה חתיכה הראויה להתכבד אז הר"ז אסור, ומוסיף שם הש"ך (בס"ק ל"א) בשם הב"ח דאפי' שיש לו בבית ג"כ חתיכות טריפה הראויות להתכבד, אבל בפועל נתערב לו רק החתיכה שאינה ראויה להתכבד ג"כ הר"ז